

XVI. kötet

Budapest, 1901. május 12-én.

19. szám.

A rendszeret netovábbja.

Férj, (a ki fölött ég a ház, az ajtóból visszakiált a feleségére). De asszony, mit motokálsz még! Benn akarsz égni elevenen a házban?

Nő. Jaj, csak hamar egy kis rendet akarok csinálni, hogy ne legyen rendetlenség a szobában, ha bejönnek oltani a tűzoltók!

Kihasznlás.

Leány (a hideg fürdőben). Mama, én kimegyek már, mert nagyon fázom!

Anya. Az Istenért, mi jut eszedbe, Juliska, hiszen a fürdő hatvan krajczár s te még nem vagy elég kék azért a sok pénzért!

Milyen furcsa!...

Milyen furcsa, hogy a költők
Ma csak szóvirággal élnek,
De a régi magyar konyha
Főztjeiből mit se kérnek.

Pedig hajdan a poéta
Inkább süttet vacsorázott...
Legfőlebb a paripája
Falt a réten vadvirágot.

Bizony tempora mutantur!
Megfordult a világ sorja,
Költő nem a pegazusát —
Önönmagát abrakolja!

Paul Gyula.

Röviden.

- Mi baja ma önnek? Miért olyan levert?
- Meghalt a feleségem.
- Akkor persze hogy búsúlhat.
- Nem, bocsánat, már újra megnősültem.

1708. év elején Lipót császár a távozó Starhemberg Guidó helyett öcsését, Starhemberg Max altábornagyot nevezte ki a magyarországi hadak főparancsnokává. Starhemberg Max uramat a kuruczok jól ismerték, többször is pedig keményen kiporolták; de hát ő mégis megvette és elnevezte őket «lurkók»-nak, a miből kétségtelenül kitetszik, hogy nagyon ostoba volt.

A mint fővezéri kinevezését megkapta, Pozsonyból Nagyszombatba indult, hogy a rabló bandák garázdálkodásának, mint akkor bécsi nyelven mondták, minél hamarabb véget vessen. Kiséretül mintegy huszonöt lovas vitt magával; mert bátorszivü vitéznek akart látszani, holott csak ostoba volt és nem ismerte a kuruczokat, a kik pedig annyiszor és oly keményen elpáholták. Voltak jóakarói, a kik figyelmeztették a veszélyre. Még neki állt felül.

— Hagyjatok nekem békét, — mondá boszankodva.

— Ne féltsetek ti engemet azoktól a lurkóktól! Gyönyörű császárkatonája volnék, ha megijednék tőlük és a ti együgyü beszédetektől!

És ment.

Voltaképen pedig semmi vakmerő dolgot sem követett el vele; hiszen a Csallóköz rakva volt német hadakkal és a Vág folyótól nyugatra egymást érték, egymást kerestették a labanczok sánczai. Pozsony és Nagyszombat környékén a kuruczoknak hire-hamva sem volt.

Bottyán apó, ez időben a dunáninni terület vezénylő tábornoka, Nyitrán tartotta főhadiszállását; hadai pedig szüntelen portyáztak, vigyáztak és kémkedtek a lomha labancz-táborok körül. Ez esetben is az történt, hogy egy kis huszár-csapat, alig huszonöt ember, kémszemlére küldetvén, messzebb talált elkalandozni, semmint feladata lett volna. Nyilván azért, mert nem akart üres kézzel visszatérni. A csapatnak Bornemisza János strázsamester, kemény- és vakmerő katona volt a vezetője.

Bornemiszaék átmentek a Vágon, át a Dudvágon, s az éj leple alatt óvatosan kikerülvén a német hadak szállásait, reggel Szempezhhez közel, egy bokros mélyedésben állapodtak meg. Aztán mintha nem is sejtették volna, hogy egyenesen az ellenség torkába hatoltak, nyugodtan letelepedtek és vártak.

A reggeli ködpárák lassankint felszálltak; a levegő tiszta és hideg volt. Egyszerre nagy porfelleg keletkezett a messze távolban, mely először határozatlan irányban gomolygott a levegőben, később azonban mind gyorsabban közeledett a kuruczok leshelyéhez.

Bornemisza strázsamester és társai, bár minden eshetőségre el voltak készülve, érthető izgalommal várták a dolog kifejlését. De még csak moczcanniok sem volt szabad.

Egyszerre azonban tisztába jöttek a helyzettel: egy

pompás uri hintó közelgett feléjük, vasas uri lovasok által kísérve. A vasasok ép annyian lehettek, mint ők.

— Ez lesz ám a tiszta munka, — dörmögte megnyugodva a strázsamester, egy pillanatig sem gondolván arra, hogy a németeket maguk előtt békésen tovább ereszsziék. Gyorsan előkészítette embereit a támadásra s mikor a hintó közvetlen közelükbe érkezett, oda fordult hozzájuk és mondá:

— No, fiaim, most mutassátok meg, hogy magyarok és kuruczok vagytok!

Hát bizony azok meg is mutatták!

A mint ugyanis Bornemisza strázsamester a kardját fölemelte, irtóztató rivalgással és a héja gyorsaságával a mit sem sejtő vasasokra csaptak. A vasasok még csak védeni sem voltak képesek magukat. Öten-hatan azonnal megadták magukat; a többiek holtan vagy súlyosan megsebesülve buktak le lovukról; sőt azalatt a néhány perc alatt, míg ez történt, Bornemiszaék még arra is gondot tudtak fordítani, hogy a hintót vonó lovak istárgyjait elvagdadják.

Vigh János közvitéz, élni akarván az alkalommal, a hintó ajtajához hajolt és azt hirtelen felszakította. E pillanatban azonban a hintóból pisztolydörrenés hallatszott és a golyó Vigh Jánost a homlokán megsebesítette. A seb nem volt veszélyes, de a kuruczot bösz indulatba hozta. A hintóban ülő férfit megragadta és mint valami fényes rongydarabot, a hintóból az ut porába rántotta.

Nagy volt a kuruczok bámulata, midőn a földről egy teljes diszbe öltözött — labancz-generálist láttak feltápaszkodni!

Rögtön elkezdték hát a foglyokat vallatni. Ezek kono- kul hallgatnak vagy tagadnak, mire a megsebzett Végh arczul üti a generálist. Ez hatott: a generalis komornikja térdre esik és bevallja, hogy a bántalmazott senki más, mint — Starhemberg Max, a császári főhadvezér. Erre a kuruczok a hintót átkutatták és miután a hadipénztár egy részét benne megtalálták, Starhemberget megmaradt embereivel lóra ültették és közre fogva őket, elkezdték velük örülten száguldani vissza a Dudvág felé. Nagyobb hatás kedvéért Starhemberg mellett folytonosan két vad tekintetű kurucz lovagolt, egyik kivont karddal, a másik felvont karabélylyal, jeléül annak, hogy készek halálfiává tenni, ha csak moczcanni mer is.

Vizkeleten a falu közepén egy pillanatra megállapodnak. Kérdezősködni kezdenek a parasztoktól és megállítanak utjában egy leányt, a ki hatalmas korsót czipel.

— Mi van abban a korsóban, babám? — kérdi tőle Bornemisza.

— Bor, — feleli a leány.

— És ugyan kinek viszed a bort?

— Hát a hadnagy urnak, ha meg nem bántom vele kegyelmedet, — és elmondja, hogy a faluban ötven né-

met katona állomásozik, mivel pedig a hadnagy úr megszomjuhozott, hát őt küldte el a korsóba borért. Bornemisza többet nem szól; elveszi a korsót, hatalmasat húz belőle és azután tovább adja társainak. A hadnagnak pedig megüzeni, hogy ne sajnálja a borát, habár ellenség itta is meg.

Aztán ismét tovább!

A Dudvág hidjáig nem találtak ellenállásra; itt azonban császári őrségre bukkantak, s habár könnyű szerrel keresztültörtek is rajta, ezáltal a német hadak figyelmét egyszerre magukra vonták. Mikor a Vág partjához értek, már hallották az üldöző német lovasság zaját. A Vág épen ki volt dagadva; tehát valami vízi járműre kellett szert tenniök, mert teljes lehetetlenség lett volna a folyón átusztatni. Szerencsére egy halászbárka volt kéznél, alkalmas volt arra, hogy rajta két csoportban átmehesenek. Az első csoport a foglyokkal együtt idejekorán át is kelt, hanem a rokkant jármű a második csoporttal még csak a folyó közepe felé haladt, midőn az üldöző lovasok, vagy ezeren, a Vághoz érkeztek és a partot sűrű csoportokban ellepték. Először pokoli istenkáromlásba törtek ki, majd karabélyaikhoz kaptak, hogy a menekülők után lőjjenek.

Hanem a kuruczoknak is volt annyi eszük, hogy ennek az ostobaságnak az elkövetésében őket megakadályozzák! Erre pedig jó eszközül szolgált maga a fogoly főhadvezér. A gögös németet rettenetesen megtörte az eset, s midőn legszélről állítva, övéinek fölemelt karabélyait maga felé látta irányozva, a kettős veszély tudatában (az egyik kurucz még mindig kivont fegyverrel állt mögötte) kézzel-lábbal és rekedt ordítással tiltakozott a lövés ellen,

keményen megparancsolván, hogy a partról távozzanak. Azok pedig csakugyan nem tehettek okosabbat, mint hogy a part hosszában minden irányban szétoszoltak, hogy valahol alkalmatosságra tevén szert, a folyón átkelhessenek.

Ez által azonban a kuruczok egérutat nyertek. Neki vágta az uttalan nádasoknak és az ezer halálveszélyt rejtő mocsaraknak, a hová az idegen lovasok őket nem követhették; s átázva és agyonfázva bár, estére foglyaikkal együtt szerencsésen megérkeztek a nyitrai főhadiszállásra.

Huszonnégy óra leforgása alatt húsz mérföldnyi utat tettek meg; s noha Starhemberg ennek az utnak csak felén osztozott fáradaikban, annyira kimerült, hogy mikor a táborba megérkeztek, úgy kellett a nyeregből leemelni.

Az öreg Bottyán generális nagy tisztelettel és barátsággal fogadta a magas rangu foglyot és a külföldön is izgalmat keltett esemény alkalmából fényes lakomát rendezett. Az ünneplés főtárgyai természetesen Bornemiszáék voltak, a kik ezuttal a császári főhadvezérrel, a gögös gróf Starhemberg Max altábornagygyal, egy asztalnál ültek, egy tálból ettek és egy korsóból ittak. Kevéssel utóbb a fejedelmi asztal nagy tisztességében is részesültek, a mint ezt Beniczky Gáspár, II. Rákóczy Ferencz naplóírója, emlékezetül reánk hagyta.

És Starhemberg?

A magyar lovagias bánásmódot azzal hálálta meg, hogy Szepesvárából — megszökött. Maguk a császáriak röstelkedtek ezen legjobban; de nem bírták a rómaiak jellemével, hogy fogságába visszaküldték volna.

Somogyvári.

Kedélyes.

Szobalány (a házikisasszonyához). De szépen zongorázik a kisasszony! Alkalmilag engem is meg kell hogy tanítson rá!

Az élet egy jó szivar, a melyet azonban a legtöbben égő végével dugnak a szájukba.

*

Az adósságok fájó tyúkszemek azon a lábon, a melyen élünk.

Arczátlanság.

A. Mit csinál Gyula barátunk, a borkereskedő?

B. Tengeri fürdőre ment, hogy egészségét helyreállítsa.

A. Micsoda arczátlanság! Nem elég, hogy a viznek köszönheti minden vagyonát, most még az egészsége helyreállítását is a vitzől várja!

Feltalálta magát.

A. Teringettét, otthon felejtettem a tárczámat, adj kölcsön hamar tíz krajezárt villamosra!

B. De nincsen csak egy öt forintosom.

A. Nem tesz semmit. Adj kölcsön öt forintot, akkor bérkocsin megyek haza!

Önmaga ellen.

— No, hogy tetszik önnek Juliska? Nemde kedves, bájos, szellemes teremtés?

— Oh hagyja el! Igazi ostoba liba! Már két év óta rajongom körül s ő még mai napig se veszi észre!

Mindig jogász.

Orvos (betegéhez). Beleegyezik, hogy a saját megnyugtatómra pár kartársamat consiliumra hívjam?

Biró. Ha azt hiszi, hogy ez önnek enyhítő körülményül fog szolgálni, hát nem bánom, hozza ide a — bűntársait!

Megtejtelt közmondások.

«Nyomoruság mutatja meg a jóbarátot» ;
(Ámde azt csak, ha bőségben vagy, akkor látod.)

«Ebre bizni a hájat»,
«Vagy farkasra a nyáját»,
(Az egy kutya.)

«Valamit az újból szopni»,
(Gyermekektől kell tanulni.)

«Sok bába közt elvész a gyermek»,
(Azért alkalmaznak rendszeren csak egyet.)

«A mi halad, el nem marad»,
(Kivéve az elmerült korsót.)

Persius.

Különös.

A. Csakhogy végre újra láthatom! Hol bujkált olyan sokáig?

B. Egy kis világszerte körutat tettem s csak a múlt héten jöttem haza.

A. Hiszen én is! Különös, hogy nem találkoztunk!

Költői termet.

A. Látja ott azt a kis kövér urat? Az a híres Fellegváry!

B. Éppenséggel nem látszik meg rajta, hogy olyan híres költő. Nincsen a külsején semmi költői!

A. Dehogy nincsen — az epikai szélesség és a drámai rövidség!

Gyöngéd czéltás.

Fogalmazó. Nagysádnak öt leánya van! Soha sem kívánt magának fiú gyermeket?

Mama. Dehogy nem! Nem bánám, ha csak egy vő volna is!

Bosszantó.

Borissza. Átkozott eset! Épen azokból a koresmákból dobnak ki mindig, a hol legjobb bort mérnek!

Az orvosi gyakorlatból.

Orvos (betegéhez, a ki vizibetegségben szenved). No, bevette az orvosságot, a mit rendeltem?

Beteg. Igen is, doktor úr, de nem használt semmit.

Orvos. Az nem lehet!

Beteg. Pedig úgy van!

Orvos. No, akkor nem is volt maga vizibetegségben!

A gyermekszobából.

Anya. Laczi, miért sir olyan nagyon a kis öcséd?

Laczi. Tudom is én! Alkalmasint gyermekes makaesságból.

Anya. Mit csináltál vele?

Laczi. Semmit! Csak elvettem a kalácsot, a mit neki adtál, mert olyan makacs volt.

Anya. Akkor hát add vissza neki, hogy ne sirjon tovább!

Laczi. Most már késő, mert már megettem — magam!

Bevásárlás után.

Úrnő. Julcsa, most elfelejtettünk salátát venni a vásárcsarnokban!

Szakácsné. Az ám! Milyen ostobák is vagyunk mi, nagysága!

Modern gyermek.

Ilus (kiránduláson). Papa, ma roppant meleg van! Ah, csak volna valaki, a ki vinné a kabátomat!

Apa. Meghiszem azt, de ha nincsen!?

Ilus. Menj, papa, már nincsenek többé lovagias apák!

Egész világot...

Egész világot
Bejárják sokan,
Mért hogy kevés él
Mégis boldogan?
Mert a boldogság
Vándormadara
Száll, száll, de mindig
Fészkére — haza.

Haan Béla.

A nyereg öszvér.

Két diák kilovagolt, az országúton találkoztak egy földművelő szegény emberrel. Széles jó kedvökben lévén, élcelődni kezdenek a paraszttal:

— Hé atyafi, tudja-e, hogy mi tudós emberek vagyunk? Mi megtudjuk mutatni, a mit akarunk, meg tudjuk mutatni például, hogy kend káposzta-torzsa.

— Én elhiszem, uram, de én is meg tudom mutatni, hogy mind a kettőjöknek a nyerge öszvér.

— Öszvér? Már hogy lehetne az?

— Hát csak úgy, hogy a mi a ló meg a szamár között van, az öszvér.

Szórakozott.

Ügyvéd. Remélem, a tanár urék is szerencsétlennek bennünket a jövő vasárnap.

Tanár. Micsoda alkalomból, ha szabad kérdenem?

Ügyvéd. Ezüstlakodalmamat ünnepelem.

Tanár. Igazán? És ugyan kivel?

Lóvásáron.

— Nem félős ez a ló, Lőrincz gazda?

— Má hogy vóna félős, mikor egymásotán három ézaka vót egymagában az istállóban.

— Osztán jámbor állat is?

— Jámbur? Wie heiszt jámbur? O mult héten is beszolodt o templumbo.

Jót akart.

Vendég. Pinczér, ez a sült élvezhetetlen!

Pinczér. Én is mindjárt gondoltam, csak nem akartam szólni, hogy ne rontsam el a nagyságos úr étvágyát.

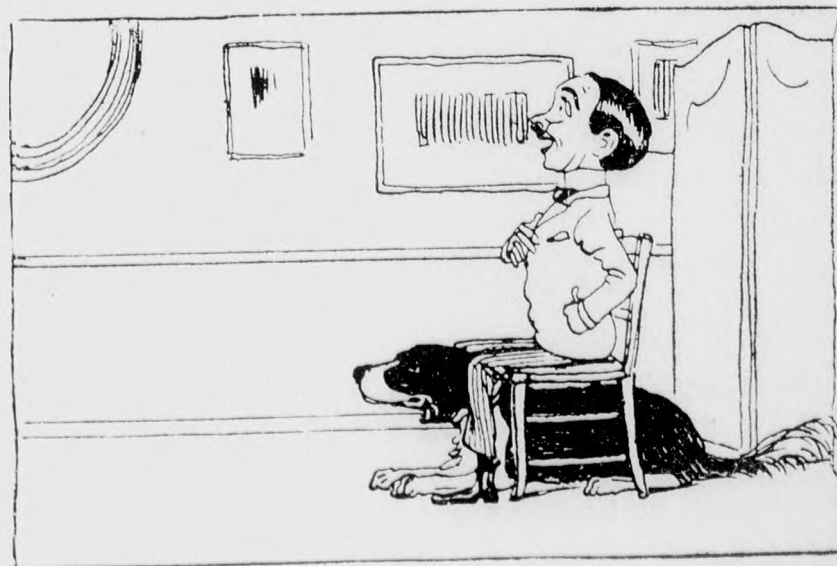
Fatális látogatás,

vagy: a rakonczátlan kutya.

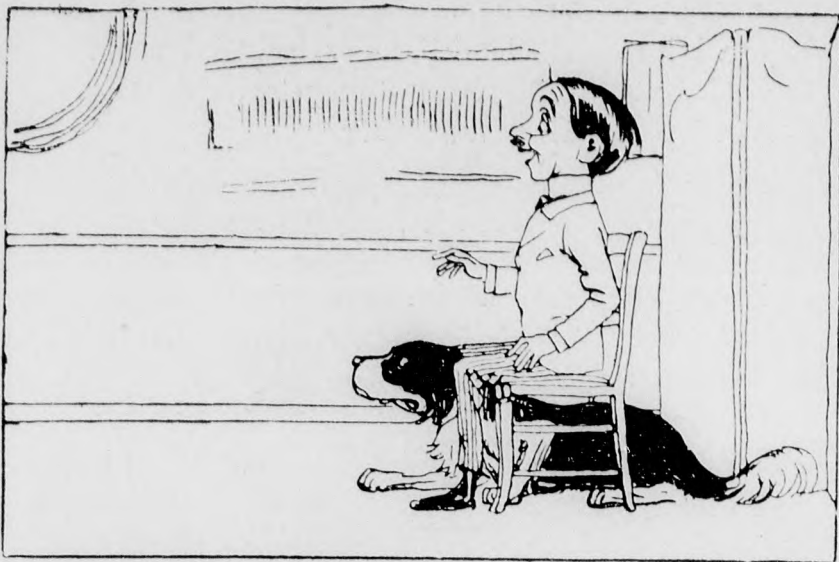
I.

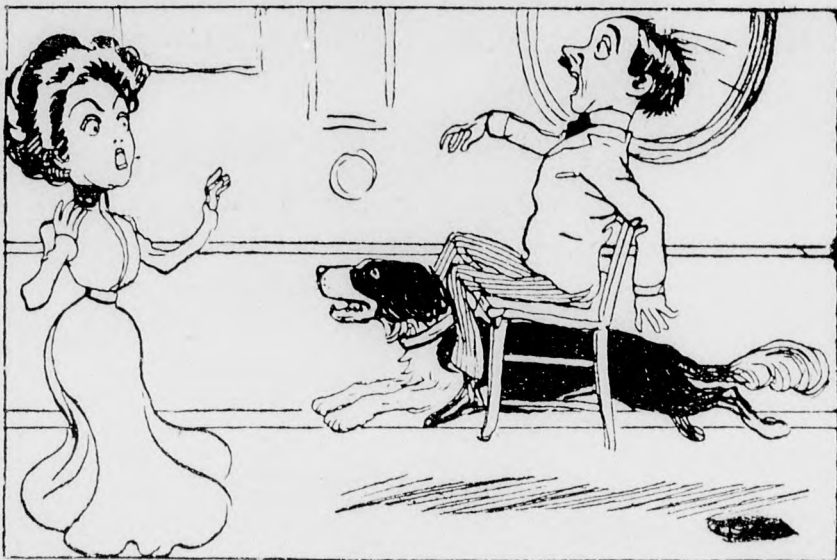
II.

III.

IV.

Kölsönösen.

A lelkiatya a mezőn sétálgatva, megszólítja a vele szembe jövő juhászbojtárt, a ki egy csorda juhot hajt.

— Honnan hajtod azokat a juhokat, te fiu?

— A farkuk felől, tisztelendő uram, — felelte a bojtár paraszt humorral.

A pátert bosszantotta a legény felelete, bosszusan tovább kérde:

— Merre hajtod azokat a juhokat?

— Az orruk után, tisztelendő uram.

— No hát ez mégis sok! — mérgelődött a pap, hogy mer így beszélni vele ez a legény. Dühösen rá kiált:

— Az isten verjen meg, te fiu!

A bojtár illedelmesen köszöni:

— Áldja meg a jó Isten, tisztelendő uram.

A pap egy kis idő múlva megszegyenülve megáll.

— Nem szép, — gondolá, — hogy ő ily dühös vala és átkot kívánt a fiúra, visszakíált:

— Te fiú te, megbántam, a mit mondtam.

— Én is, tisztelendő uram.

Góg.

Tanácsosné. Hány tojást ad egy koronaért?

Kofaasszony. Huszat; de mivel a nagysága mindig nálam vásárol, hát egyet még ráadok!

Tanácsosné. Kofáktól nem fogadok el ajándékot; ad majd huszonkettőt s egyet majd magának ajándékozok belőle.

Elszólta magát.

Apa. Ejnye, te gézengúz, semmirekellő! Ha én így tettem volna, az én apám kitekerte volna a nyakamat.

Fiu. No, hiszen kendnek is derék apja lehetett.

Apa. Bizony nem is olyan akasztófára való, mint a tied.

A mezőn.

Mihály gazda. Alzu, herr szomszéd, vasz haben zi ge-vettet ebbe a táblába?

Morgenrot. Ich säe Haidekraut.

Mihály gazda (magában). Tyhű, veszett adta zsidaja! . . . hajdu káposztát vetett!

Művész önérzet.

Hölgy. Nem gondolja, művész úr, hogy ez a kép az apró részletekben nem egészen hasonlít hozzám?

Festő. Oh, nagysád talán fényképésznek tart engem?!

Nem teve.

Egy hölgy beperelt egy urat becsületsértésért, mert azt mondta neki: teve.

Ur. Én nem tudtam, hogy ez becsületsértés, bocsánatot kérek érte. De hát a tevét se szabad asszonyomnak szólítani?

Bíró. Azt nem tiltja a törvény.

Ur (a hölgyhöz fordulva). Ajánlom magamat — *asszonyom!*

A saját szempontjából.

Hölgy (a bálban). Az ön nagybátyja nagyon szeretetreméltó ember!

Jogász. Hm! Mennyit adott magának — kölcsön?

Kétes udvariasság.

A. Mit, te francziául tanulsz?

B. Igen, egy francia tanár ismerősöm van, a kinek nevenapjára kellemes meglepetést akarok szerezni.

A. Mivel?

B. A saját anyanyelvén akarok tőle kölcsön kérni tiz forintot.

A vándorló korona.

— Te, Gyuszi, van pénzed?

— Minden vasárnap egy korona zsebpénzt kapok papámtól.

— Ah, hiszen az sok pénz!

— Igen, de egy óra múlva mama mindig kölcsön kéri tőlem és — visszaadja papának.

Kerülő uton.

223

Úrnő. Zsuzsi, nem talált a hálósobámban egy tiz forintost?

Szobalány. Nem, nagysága, hiszen ma reggel még nem is seperem ott!

Úrnő. Jól van, épen csak ezt akartam tudni.

Tél.

Rőzsével hátán
Vén anyóka nyög,
Alkalmatlan mint
Az utcai rög.

Pedig volt ő is
Ifju és vidám,
Őt is szólíták:
Csókolj tubiczám!

De most ki látja,
Elfordul hamar,
S ki rá ismerne,
Mind a sirba van.

Vadul megrázza
Őt a téli szél . . .
Csak a szivünkben
Van igazi tél.

Haan Béta.

Ügyvédi vizsgán.

Tanár. Föltéve, hogy ön átvesz egy pert, mi volna az első teendője?

Ügyvédjelölt. Előleget kérni.

Nagyszerű üzlet.

Vigécz. Fogalma sincs önnek a mi üzletünk kiterjedéséről! Képzelse csak, csak az utolsó leltározásnál vettük észre, hogy két pénztárnokunk hiányzik!

Ösztöndíj.

Beiratáskor a szokásos kérdések közt fölteszi a kérdést a beíró tanár:

— Van-e ösztöndíjad?

— Igenis van!

— Micsoda?

— Apám adott egy forintot.

Huszárosan.

Káplár (az ujonezhoz). Hallja maga, Hájás, ha maga olyan széles volna, mint a milyen ostoba, a gyorsvonat tizennégy nap alatt se kerülné meg.

— Kisasszony, kegyed igen izgatottnak látszik; engedje meg, hogy megtapogassam az üterét!

— Igen, de csak egy föltétel alatt, ha a nyelvemet is kiölthetem!

A meglepetés.

Az öreg irodaigazgató két felnőtt leányával Budán a retek-utczában lakott. Jóllehet igen szerette a világosságot és friss levegőt, mégis szűk, sötét udvari lakást bérelt, mert onnan kilátás nyílt a Svábhegyre, pedig még a világosságnál és jó levegőnél is jobban szerette a zöld lombos fákat. Lakása, eltekintve az olcsó ártól, már csak azért is a lakások eszményének tűnt föl előtte, mert a háziúr egy különben használhatatlan, alig pár négyszögölnyi kertecskét is átengedett neki használatra.

Most már éjjel-nappal azon töprengett, mivel ültesse be kertjét? Pálma-erdőkről és narancs-ligetekről álmódott s holdas éjjelenként gyakran álldogált az ablaknál s maga elé képzelte azt a pompás látványt, a melyet kertecskéje előbb-utóbb nyújtani fog. Végre határozott. Kisebbik leányának, Annácskának, nyáron van a neve napja. Ugy gondolkozott, hogyha ő most tavasszal babot vet el, Anna-napjára épen megérik a zöld bab, a mi Annácskának kedvencz étele. Egy reggel korán tehát fölkelte titokban és fehér babot vetett el a felásott kertecskében.

Ezalatt Annácskának is eszébe jutott, hogy nővérenek születésnapja júniusban van, milyen meglepetés volna Juliskára nézve, ha addigra czukorborsót természetene a kertben, a mit nővére annyira szeret. A gondolatot csakhamar tett követte. Másnap Annácska bevetette a kertecskét jóféle borsóval. A jó Juliska azonban már mindket-

tőjüket megelőzte és bevetette a kertecskét uborkával, a mit viszont az irodaigazgató szeretett nagyon.

Midőn néhány nap mulva Annácska a kertben sétált, hogy művének fakadó gyümölcsét megtekintse, meglátta az uborka zöld fejecskéit előkandikálni.

— Hiszen ez nem borsó! — gondolta magában. — Kitépem ezt a sok burját, hogy el ne fojtsa az én palántáimat! — S a zöld uborkafejecskeket sorra kitépdeste.

Nemsokára kibujtak a borsó zöld fejecskéi s az irodaigazgató, a ki nem tarthatta még az ő babvetésének, szorgalmasan kigyomláta a sok «burját». Épen így cselekedett Juliska a később kibujt babbal.

Hetek multak és semmi zöld nem mutatkozott a kertben. Napról napra nagyobb csodálkozás ült a kis család tagjainak arcán. Egyre türelmetlenebbül lesték a meglepetésre szánt növények kikelését.

Végre egy reggel a véletlen összehozta mindhármukat. Csodálkozva néztek előbb egymásra, majd a földre, mig végre az apa megtörte a csendet:

— Annácska, meglepetést akartam neked szerezni, babot vettem a neved napjára, de nem akar kibujni!

— Az én uborkám se!

— Az én borsóm se! — vágott szavába a két leány egyszerre.

— Teringettét, hiszen akkor én téptem ki a borsópalántákat! — jajdult fel az apa.

— Én meg az uborkát!

— Én meg a babot! — kontrázott a két leány.

Igy aztán füstbe ment a várt háromszoros meglepetés. A szerencsétlen «kert» küszöbét pedig többé egyikök se lépte át.

Merész hasonlat.

— Hidje el, kedves szomszédasszony, sok lábrugást kellett a boldogult férjemtől lenyelnem!

Uraságoktól levetett ruhák lelicizálása.

Ruhakereskedő. Itt von edj fain tovoszi kobát. Viselte edj gráf, az áro hószt florin.

Vevő. Ugyan ne füllents, lezig, soha sem volt az grófé, nem kell, nagyon drága!

Ruhakereskedő. Hát okorok őszinte lenni. Viselte edj képviselő, az áro tizenöt florin.

Vevő. Azt sem hiszem el, most is drága.

Ruhakereskedő. Nű, most se hisz el, hát okorok lenni még őszintébb, viselte egy bonkár, áro tíz florin.

Vevő. Most sem hiszem el. Nem kell, drága!

Ruhakereskedő. Hát ho mandak mogánok, viselte edj háziór, hivatolnok, művész, áro üt florin, mastand se hiszi el?

Vevő. Most se kell!

Ruhakereskedő. Hát okorok lenni egiszen őszinte, ki-váltottam o zálogházbúl, adom három florin, — végzé az lezig, a kabáthoz még egy nadrágot is adva.

Nem jön zavarba.

Modell. Tovább már nem állhatok modellt hitelbe. Új ruhát kell vennem, mert maholnap már nem lesz mit fölvennem.

Festő. Nem tesz semmit, akkor majd Nimfákat és Venusokat fogok magáról festeni.

A mai gyerek.

Kohn. Hollottál ilejent. Zálíkáám, o Móricz fiód tegnap ott hodjto oz üvé utolsó inget is o lúversenyen.

Feleség. Nű... és odj jütte hozo Ádám-kosztümbe?

Nevető fejfák.

I.

Az egész kerek világon
Nekem senkim nincsen,
Sikoltottam, rikoltottam
Hozzád Uramisten!
Váratlanul jaj be szörnyet
Haltam én egy nyomba,
Bocsáss bé hát én jó Atyám
Az Paradicsomba!
Hol szent Mihály és szent Gábor
Pallossal járanak,
Ott legyen jó helye szegény
Megele Sárának.
Hamar a földbe harapott,
Mert az villám belecsapott.
Élt 20 évet s 3 napot.

II.

Kacsakaringós az életnek útja,
Minden ember vagy mássza, vagy futja;
Minden élő az végét eléri.
Ha apró, ha nagy léptekkel méri.

Tudtam én azt, jó keresztyén lélek,
Az haláltól hogy hijába félek,
Rettenetesnagyon mégis félttem,
A mikor még közöttetek éltem.
Most, hogy immár vagyok az föld alatt,
S az jó Isten maga előtt vallat,
Hogy nem lehet mán az földön élnem,
Az haláltól nem kell többet félnem.
Kaszájával bátran szembeszállok,
Mert már soha halálra nem válok!

Lakat van az számon, záváár az siromon,
Erős zár az fejfa s az felhányt sirorom.
Kun Mátyás egyszer élt, de mert többször nem él,
Világéletében mán semmitől nem fél!
Ő mán az angyalok hajlékát vizsgálja,
Nincsen nagy hatalom, ki felrácizgálja!

Budapest, L. A minőség épenséggel nincsen arányban a mennyiséggel. Mindazáltal akad köztük néhány, mely a javából való. — *Sinfalva, L. N.* Ezuttal is egytül-egyig a javából valók. — *Rimaszombat, P. Gy.* A pompás eset sorát várja, az apraját már is elhelyeztük. — *Budapest, T. L.* Az elbeszélést legközelebb beszoritjuk, az adomák is kevés hiján helyet kapnak. — *Tóvis.* Csinos románcz; csakhogy ajtót tévesztett vele. Nevettetés, nem ríkatás a mi feladatunk. — *Tréfa.* Jól gördülnek, de egyik sincsen kiélezve. — *Budapest, H. K.* Válogatunk bennök. A régiék sorsáról mit se tudunk. Hogy nem jelentek még meg, annak inkább bennök, mint bennünk lesz az oka.

A lóversenyeket látogató t. közönség ama részét, mely okvetlen kimegy akár szép, akár rossz idő van: a Lovar-egylet főpénztársága tisztelettel felkéri — saját kényelme érdekében — mert künn a versenytéren nagy a tolongás a pénztáraknál, — hogy belépti jegyeit délelőtt benn a városban, a programokon megjelölt **dohánytőzsdékben előre megváltani** sziveskedjék.

Másrésről felkéri a közönséget, hogy belépti jegyét az öltönyön kívül **láthatólag kítűzni** sziveskedjék, s így az ellenőrség részéről való felszólításokat mellőzhesse.

«A magy. kir. közlekedési muzeum Budápesten a Városligetben mint eddig, úgy a folyó évben is május hó 2-tól október hó végeig minden hétfőn, szerdán és pénteken délelőtt 9—12-ig, délután 2—6 óráig, továbbá vasárnapon délelőtt 9—12 óráig lesz nyitva a közönség számára. Megnyitás május hó 2-án reggel 9 órakor. A muzeum látogatása ingyenes.»

ZONGORÁK:

a legfinomabb és a legjobb, nagy választékban jutányos áron szolid kiszolgálás mellett **CHMEL J.** és **FIA-nál, Budapest, Hass-féle palota,** Legnagyobb üzlet e szakmában.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

Franklin-Társulat nyomdája.

A képeket horganyba edzi **FREUND.**

Élelmesség.

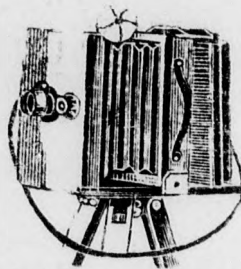

A huzási épület.

cziek-tere 6. Huzás már május hó 22. és 23-án. Egész sorsjegy 12 kor., fél 6 kor., negyed 3 kor., nyolezad 1-50 korona.

Ez a kor jelszava. Az az élelmes, a ki tudja, hol jut az ember legbiztosabban anyagi előnyökhöz. Élelmes ember tehát az is, a ki osztálysorsjegyet vásárol, de csupán akkor, ha azt a Hecht bankháznál vásárolja, a Ferencziek-terén, mert ott fizették ki eddig a legtöbb nyereseményt, a mi azt bizonyítja, hogy ez a legszerencsésebb bankház. Vásároljon tehát osztálysorsjegyet a Hecht-Bankháznál Budapest, Ferencziek-terén.

Fényképészeti készülékek

a leggazdagabb választékban, u. m.: pilanat-kézikamrák, kodak, állvány, utazó-, szalonkamrák, nagyobbító készülékek, objektívek, pillanatzárok, kartonok, passepartoutok, képrámák minden alakban és kivitelben, érzékeny és legkiválóbb minőségű bromezüst száraz lemezek, celloidin- és papírok, valamint az összes fényképészeti kellékek és vegyszerek. Utasítás a készülék vételénél díjmentesen adatik, vagy esetleg levélileg is. Kötöny tanítók csekély díj ellenében. Lemezek, filmek kidolgozása, kopirozások minden kivitelben és legjobban eszközöltetnek. — Költségvetések és árjegyzékek ingyen.

WACHTL ÉS TÁRSA

Budapest, most: IV., Eskü-ut 6. Klotild főh. palota.

Pályázati hirdetmény.

Kőbánya felső pályaudvar állomásunkon létesítendő támfal körül teljesítendő föld, kőmives és elhelyezési munkáinak biztosítására ezennel nyilvános versenytárgyalást hirdetünk. A teljesítendő munkák mennyiségére vonatkozó bővebb adatok, valamint az ajánlati minta, a pályázati feltételek, nemkülönben a zárlevél tervezete az alólirott üzletvezetőség pályafentartási és építési osztályának hivatalos helyiségében (Külső Kerepesi-ut, szemben a keleti pályaudvarral) a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Jogérvényes és kellőleg bélyegzett ajánlatok legkésőbb f. é. május hó 21-én déli 12 óráig a jobbpárti üzletvezetőség titkárságánál nyújtandók be következő felirattal: kőbányai felső pályaudvari támfal körül végezendő föld, kőmives és elhelyezési munkákra. Bánatpénz fejében legkésőbb f. évi május hó 20-ig déli 12 óráig 1000 korona, azaz egyezer korona készpénzben vagy állami letétekre alkalmas értékpapírokban gyűjtőpénztárunknál leteendő. Az értékpapírok a budapesti illetőleg bécsi tőzsdén legutóbb jegyzett 14 napnál nem régebbi árfolyama szerint, de a névértéket meg nem haladó értékben fogadtatnak el. Takarékpénztári betétkönyvek bánatpénzül nem tehetők le. Posta útján beküldendő ajánlatok és bánatpénzek térítvény mellett adandók fel. A bánatpénz lefizetéséről szóló letétjegy az ajánlathoz nem csatolandó. Szóban forgó munkára csakis magyar állampolgárok pályázhatnak. Az ajánlatok között a szabad választási jogot magunknak tartjuk fenn.

Budapest, 1901. évi április hóban.

A magy. kir. államvasutak budapest jobbpárti üzletvezetősége.

Férfiaknak ingyen küldetik.

Egy ingyen csomag orvosságot küldünk posta útján bérmentve minden férfinak, minden nőnek, a ki hozzánk fordul. Ez egy új találmányu szer. Ezen szer gyógyítja a bajok legnagyobbikát: a bujakort, valamint az összes nemi bajokat, u. m. elvesztett férfi erőt stb. Ez egy gyógyítás a melynek mindenki, alávetheti magát, mivel otthon saját házában gyógyítható. Ez erősíti a gondolkozási tehetséget, gyengeségeket, van cocellet stb. S mindenki, a ki hozzánk ír, s bérmentes levélben a baját leírja, egy ingyen csomag a gyógyszerből s egy 120 oldalas magyar nyelven irt könyv ingyen küldetik. A bérmentesítési díjat kérjük ott megfizetni, mivel csakis bérmentes levelek fogadtatnak el. Mi akarjuk az emberiség azon osztályát elérni a kik nem képesek szobájukat elhagyni, hogy magukat gyógyíthassák. Teljes titoktartás biztosított. Ezen intézet államilag van szervezve s 250 ezer koronával alapítva. Fő dékánunk mindenkinek ingyen tanácsot ad, s a mi diszes könyvünk megmagyarázza a bajt. Irjon még ma. Minden levél így czimzendő: State Medical Institute, X Elektron Building, Fort Wayne, Ind. Amerika.

Magy. kir. államvasutak.

Pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak L/m Bruck állomásán az állomási vendéglő üzletére kötött szerződés 1901. évi október hó 31-én lejárván, ezen vendéglői üzletnek 1901. évi november hó 1-től számított három évi időtartamra azaz 1904. évi október hó 31-éig leendő bérbeadására iránt ezennel nyilvános ajánlati tárgyalást hirdetünk. Az egy koronás bélyeggel és «Ajánlat a magyar királyi államvasutak L/m Bruck állomásán levő vendéglő üzletnek bérbevitelére, a 12,951. számhoz» felirattal ellátott borítékba zárt és lepecsételt, nemkülönben a kellő okmányokkal (iparengedély, erkölcsi bizonyítvány stb.) felszerelt ajánlatok 1901. évi június hó 18-án déli 12 óráig a magyar királyi államvasutak Budapest jobbpárti üzletvezetőség titkári hivatalához (Budapest Külső Kerepesi-ut 8 ház) posta útján, térítvény mellett nyújtandók be. Bánatpénz fejében pedig 600 azaz hatszáz korona készpénzben, vagy állami letétre alkalmas értékpapírokban nevezett üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál 1901. évi június hó 17-ének déli 12 óráig leteendő. Értékpapírok a budapesti illetőleg bécsi tőzsdén legutóbb jegyzett tízennégy napnál nem régebbi árfolyam szerinti értékben, de legfeljebb csak névértékben fognak számítani. Szóban levő vendéglő bérletére vonatkozó feltételek ezen üzletvezetőség forgalmi osztályában (Budapest Külső Kerepesi-ut 8 ház csoport I. emelet 33. ajtó) vagy a budapest jobbpárti (keleti pályaudvar), győri és szabadkai forgalmi főnökségnél a hivatalos órák alatt megtekinthetők, miért is ajánlattevőkről feltételeztetik, hogy a feltételeket ismerik és azokat magukra nézve egész terjedelmükben kötelezőknek elfogadják. A feltételektől eltérő, vagy a kitűzött határidőn túl érkezett ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni. A magyar királyi államvasutak fentartják maguknak a jogot, hogy az ajánlattevők közül, tekintet nélkül a felajánlott bérre, szabadon választthassanak. Megjegyeztetik még, hogy a vendéglős lakásul szolgáló 4 szoba, konyha és mellékhelyiségeket bérlő saját költségén tartozik fűteni és világítani a mig az I/II. oszt. és III-ad oszt. ét- és várótermek fűtése és világítása felerészben bérbeadó vasut, felerészben pedig bérlő által fog eszközöltetni.

Budapest, 1901 április hó 14-én.

Az üzletvezetőség

Hirdetések

e lap részére csakis a hirdetési felvételi iródaiban

Tenczer Gyula

Budapest, IV. ker.,

Szervita-tér 8. sz.

vétetnek fel.

Ugyanott minden bel- és külföldi lap részére hirdetések a legjutányosabb áruk mellett eszközöltetnek.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

Ő császári és királyi Fensége
József főherczeg udvari szállítói
és szerb. kir. udv. szállítói.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábormokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói.

BUDAPEST,

IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Arjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos czimre figyelni tessék.

Pontos czimre figyelni tessék.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

Páratlan a THYMOL fog-crème!

Törvényesen védett

THYMOL

a legkellemesebb
fogtisztítószer,
üdit, frissít.

THYMOL

ártalmatlan, anti-
septikus, megszü-
nteti a fogfájást.

THYMOL

törvényesen védett
HAZAI
gyártmány.

hazai gyártmány.

THYMOL

fehéríti, szépíti és
konserválja a
fogakat.

THYMOL

uton igen ezél-
szerű. Nélkülöz-
hetetlen.

THYMOL

főülmul minden
más fogtisztító-
szert.

8524

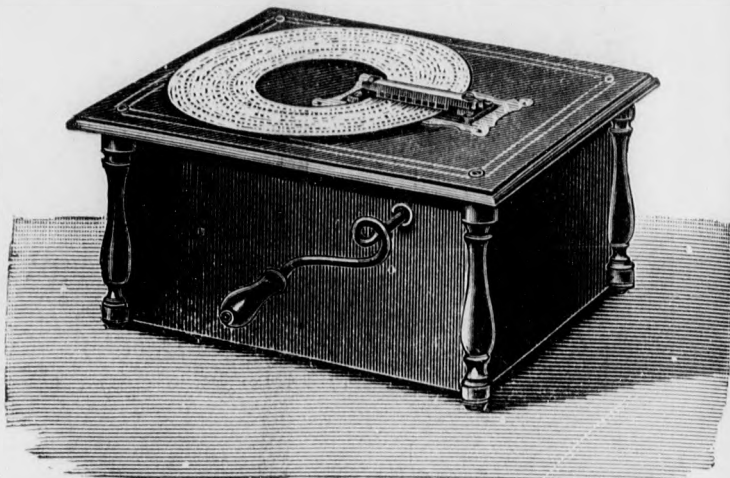
1 tubus 60 fillér. — Kapható mindenütt.
Egyedüli készítő és főszétküldési raktár:

SÁVOLY illatszergyára
gőzerőre berendezett hygien. kosmet.-laboratorium, magy.
elsőrendű finom pipere-szappangyár
Budapest, VII., Damjanich-utca 28. Gyári rak-
tár és fiókület Temesvárott.

INTONA

családi hangszer.

E közkedvelt hangszeren
el lehet játszani a leg-
sebb és legújabb ma-
gyar vagy bárminő más
tetszés szerinti nótát, kor-
látlan számban, minden
zeneismeret nélkül.

Ára 20 kor. Nagyobb alaku 24 kor.

A kóták darabja (éreczből) 60 fillér.

STERNBERG ÁRMIN és TESTVÉRE

cs. és kir. udv. hangszergyárosok.

Általános hangszerraktár Budapest, Kerepesi-ut 36.

Képes árjegyzék: a) harmoniákról, b) mechanikai zenélő művekről és zenélő disz-
tárgyakról, c) az összes egyéb hangszerekről, mint hegedűk, fuvolák, cimbalnok, czi-
terák, harmoniumok, zongorákról stb. ingyen kapható, de megnevezendő, hogy miféle hang-
szerről kívánatik az árjegyzék.

ZENÉLŐ AJÁNDÉKTÁRGYAK.

Zongora termek: Kossuth Lajos-utca 22. (Károly-körút sark.)
Zenepalota.

WALLA JÓZSEF, mozaik és cementáru gyára
BUDAPEST, Rottenbiller-utca 13. szám.

Granit-Terazzó
Betonirozások
Medenczék
Csatornázások
Szökőkutak

Jászolok
Fayence falburko-
lati lapok
Aszfalttető és el-
szigetelő lemezek

Keromit-lap
Mozaik lap a la Mettlachi
Márvány-Mozaik lap
Czement-lap
Menyezet nádszövet

Tüzálló (chamotte)
tégla
Portland czement
Román czement
Teracotta áruk.

